

Dilimizin
Zenginlikleri
Projesi

Masal
Okumaları

PAZEN TAHTA KARTI İLE MASAL
ANLATMA

BİR YAPRAK DÜŞTÜ DALINDAN

f_fatih

BİR YAPRAK DÜŞTÜ DALINDAN

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, kalbur ile su taşıdım, sulayamadım. Buğday ekdim, arpa bitti. Keçilerim sarpa gitti. Ne talihsiz insanmışım, zemherinin soğuşunda ateş başımda bitti. Ne yapayım da avunayım derken fikrim aklıma, dilim bu masala yetti.

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde uzak diyarlarda bir orman varmış. Bu ormanda yaşayan kudretli bir aslan varmış. Aslan bir gün ormandaki herkesi toplamış ve “Bu ormanın kralı benim!” demiş. Bunun üzerine ufacık tefecik, toparlak, sevimli bir tavşan; uzun kulaklarını oynata oynata “Hayır, benim! ”demiş. Bu cesur davranış karşısında orada bulunan diğer hayvanların gözleri büyümüş. Hepsi hayretler içinde kalmış. Tavşan devam etmiş:

– Ben çok hızlı koşarım, ormanın kralı kesinlikle ben olmalıyım, diye ısrar etmiş. Bu sırada aslan söze girmiş:

– Bu ormanın kralı tabii ki benim. Yıllardır sizi adilce yönetirim. Bu ormanı ben idare ederim. Hem ormanda dalından bir yaprak düşse benim haberim olur, demiş.

Bizim tavşan düşünmüş taşınmış, e biraz da kaşınmış. Bakmış olacak gibi değil, aslanın sözlerine hak vermiş. Bütün hayvanlar da:

– Aslan akıllı bir hayvan, ormanı adaletle ve akıllıca yönetebilir. Kral o olsun, demişler.

Aslan gururla köşesine çekilmiş. Günlük güzellik uykusuna dalmadan evvel yanındakilere:

– Bu ormanda bir yaprak dahi düşse haberim olacak, ona göre, demiş.

Günler günleri kovalamış ve güz gelmiş. Güz mevsimi ağaçların yapraklarını dökme vaktiymiş. Eee, hafif bir rüzgâresince de yaşlı çınar ağacınınbir yaprağı düşüvermiş yere. Bunu gören kaplumbağa “Aaa! Bir yaprak düştü dalından, haberi olsun aslanın. Biri, aslana meydan okumaya, onun krallığını almaya geliyor.” diye düşünmüş. Bu haberi aslana iletmek için koşmaya başlamış.

Kaplumbağayı yolda koşarken gören tavşan sormuş:

– Böyle heyecanla nereye koşuyorsun?

Kaplumbağa:

– Hiç sorma, bir yaprak düştü dalından. Aslana haber vermem gerekiyor ama yorulдум. Sen koşup söyle ona, demiş.

Tavşan başlamış koşmaya. Yolda tilkiyi görmüş:

– Tilki kardeş, tilki kardeş, çabuk ol! Tilki sormuş:

– Ne oldu?

– Bir yaprak düşmüş dalından, aslana haber ver! Nefesim kesildi. Ben daha koşamıyorum, demiş tavşan.

Bu sefer tilki koşmaya başlamış. Epey koşmuş, koşmuş ve yolda geyiği görmüş:

– Geyik kardeş, çabuk aslana haber ver! Krallığı aslanın elinden alacaklar. Bir yaprak düşmüş dalından, demiş.

Bu kez geyik başlamış koşmaya. Geyik yolda giderken kurbağaya rastlamış:

– Kurbağa kardeş, çabuk aslana haber ver! Bir yaprak düşmüş dalından, aslanın krallığını elinden alacaklar. Onu tahtından edecekler. Ben yorulдум, artık koşamıyorum. Sen yetiş, demiş.

Bu sefer kurbağa koşabildiği kadar koşmuş, sıçramış. Koşarken yolda sincaba rastlamış ve ona şöyle demiş:

– Sincap kardeş, ne olursun git, aslana haber ver! Aslanın krallığını elinden alacaklar. Onu ldrecekler. Bir yaprak düşmüş dalından, haber ver!

Sincap da koşmaya başlamış. Yolda sereye rastlamış:

– Serçe kardeş, çabuk aslana haber ver! Bir yaprak düşmüş dalından, demiş.

Serçe de kartala haber vermiş. Kartal, kanatlarını çırpa çırpa aslana doğru gitmiş. Yolda kirpiyi görmüş:

– Kirpi kardeş, ben uçmaktan yoruldum. Bir yaprak düşmüş dalından, aslanın krallığını elinden alacaklar. Koş, haber ver, diye ondan yardım istemiş.

Kirpi hızlı hızlı aslanın inine girmiş:

– Çabuk aslan kardeş! Aslan şaşkın şaşkın bakıp:

– Ne oldu, diye sormuş. Kirpi cevaplamış:

– Bir yaprak düşmüş dalından, seni krallığından edecekler. Aslan:

– Kim söyledi? Kirpi:

– Ormandaki hayvanlar söyledi.

Aslan çıkıp hayvanları bulmuş. Bu haberi ilk kimin çıkardığını onlara sormuş. Kaplumbağa:

– Yaprığın düştüğünü ben görüp haber vermek için yola çıktım, demiş. Aslan kaplumbağaya dönerek:

– Neden bu haberi bana vermek istedin peki, diye sormuş. Kaplumbağa:

– Toplantıda sen demedin mi yaprak düşse dalından haberim olsun diye? Ben de yaprak düştü, krallığını elinden alacaklar, tahtın elinden gidecek diye sana haber vermek istedim, demiş.

Aslan düşünüp tüm hayvanlara şöyle seslenmiş:

– Arkadaşlar! Tamam, beni bu kadar sevmenize çok memnun oldum. Ben de sizi seviyorum ama bir şeyi anlamadan, dinlemeden hareket etmeyin. Ben size “Dalından bir yaprak düşse haberim olsun.” dedim. Ama bunu sebebini bilmeden, nedenini sormadan, emin olmadan kendinize göre bir sebep uydurmanız için söylemedim. Yaprak düştüyse dalından, güz geldiği için düştü. Bu, tahtımdan olacağım anlamına

gelmez ki. Bir sözü doğru anlamadan arkasına düşenin sonu hem pişmanlık hem yorgunluk olur, diyerek gülümsemiş.

O günden sonra ormandaki tüm hayvanlar bir şeyin aslını öğrenmeden harekete geçmemeleri gerektiğini anlamışlar ve mutlu mesut yaşamlarına devam etmişler.

Gökten üç elma düşmüş. Biri masalı anlatanın, biri dinleyenin, biri de sözün özünü anlayanların başına...

